

Friedrich Schlegel (1772-1829)

- *Fragmenty z Lycea*, 1797
- *Fragmenty z Athenaea*, 1797–1798

Friedrich Nietzsche (1844-1900)

- *Ecce Homo*, 1898

Ludwig Wittgenstein (1889-1951)

- *Rozličné poznámky*, 1977

U všech ukázek je patrný důraz na kategorii *já*, které se vymezuje proti okolnímu světu. Dá se tato skutečnost obecně vztáhnout na kulturu fragmentu nebo je vlastní pouze filosofům?

Je možné aforismy a filosofické fragmenty interpretovat jako samostatné jednotky nebo plní funkci dodatku k jejich předchozím dílům?

Nezakládají aforismy a filosofické fragmenty dialog?

Nalezneme kulturu fragmentu pouze ve středoevropském psaní?